

שירי לשון

מאיה פרוכטמן (אגמון)

1. מלים מצלצלות שוה (הומונימים)

שבע הוא הגיל של גיל,
והוא אוהב שמחה וגיל.
האח של דן עובד כאח,
ויש לו לחמום גם אח.
לדינה על המן לא צר,
כי הוא היה אויב וצר.
וייסי הוא ארוך וצר,
אבל השיר הזה קצר.

2. מלים נרדפות

מלים נרדפות זו את זו הן רדפות,
מלים מרבות, באויר עוד עפות:
ירח וסחר,
וגם לבנה,
ומה עוד שכחנו?
ספר ומנה.

מלים נרדפות הן מלים אחיות,
שאת השפה כל הזמן מחיות:
שמש, חמה,
נצרה ועלמה,
ומה עוד שכחנו?
חטה וקמה.

מלים נרדפות כה רבות בעולם,
ועוד לא סימנו למנות את כלן:
נער ועלם,
רקוד ומחול,
ומה עוד שכחנו?
כמעט הכל...

3. נגודים

דני קנה ולא מכר,
יוסי הקדים ולא אחר;
עמוס שכח ולא זכר:
באת אתמול? אבוא מחר.

אל נא תקח – מוטב לתת!
אל תשקר – אמר אמת!
הממהר – מוטב יאט,
והנוסק – תמיד נוחת.

מי שאוהב – אינו שונא,
וההורס – מוטב יבנה.
הולך ישר אינו פונה,
מי ששואל – גם יענה!

אז מה כאן מנגד למה?
תחשוב! וזאת כל החכמה.